

راهنما برای خانوادهٔ بیماران ارتباط و مکالمه با بیمار

بیماران دارای علائم و خصوصیتی هستند که به منظور ارتباط مناسب، درک بهتر بیماران و مکالمه آسان تر با آنان لازم است به آنها توجه کرد. در این راهنما فهرستی از آن علائم و خصوصیات آمده است و در مقابل هر کدام روش منتخب برای ارتباط / مکالمه با بیمار مطرح شده است.

<u>علائم و خصوصیات مکالمه</u>	<u>روش منتخب</u>
ابهام، ناتوانی در تشخیص واقعیات	ساده، صریح و بی پرده صحبت کنید.
اشکال در تمرکز	عبارات کوتاه را مکرراً تکرار کنید.
تحریک پذیری	تقاضا را محدود و از بحث و مجادله خودداری کنید.
استدلال ضعیف	انتظار بحث مستدل و منطقی نداشته باشید.
در خود فرو رفته است	ابتدا توجه او را جلب کنید.
آشفته‌گی	او را راحت بگذارید تا خود را تخلیه کند.
نوسان عواطف	اعمال و گفتارش را به خود نگیرید.
بی تفاوت نسبت به دیگران	جزو علائم است.
کناره گیری	سرحبت را با او باز کنید.
هذیان	بحث نکنید.
ترس	آرام بمانید.
احساس نا امنی	عشق و پذیرش ابراز کنید.
احساس بی ارزشی	مثبت باشید و به او احترام بگذارید.